

Drago, dražje, kurjava

Zima je tokrat res muhasta. Kar naprej nas zasipa s snegom, pa se smučarji kljub temu pritožujejo, da je na naših smučiščih skoraj več kamenja in ledu kot pa puhastega snega. No, smučarji že poskrbijo sami zase in nekateri (premožnejši) si sneg poiščejo v tujini, zato pa si komunalci kar ne morejo spočiti rok. Vse to bi še nekako šlo, saj smo se smučanju tudi zaradi cen odpovedali, pa tudi drsati po pločnikih smo se že kar navadili, a kaj, ko je ta zima letos tako preklemano mrzla. In to že peti mesec. Kot da ne bi vedela, s kakšnimi težavami pri preskrbi z energijo in kurjavo se ubadamo. Ne, čisto nič se zima ne zmeni za naše težave in tako vsak rešuje svoje probleme kakor ve in zna, vsi pa imamo skupni cilj: zimo prebiti v kolikor toliko toplih prostorih.

S kurjavo so res same težave. Kurilnega olja ni, pa še tako preklemano drago je, da nas že ob misli, kako hitro gorijo naši težko prisluženi dinarji, kar pogreje. S premogom ni dosti boljše, ker ga tudi ni dobiti. Termoelektrarne hočejo svoj del, če hočemo imeti elektriko, za »navadne zemljanke« pa potem ne ostane dosti rjavega zlata. Decembrski električni mrk nas je opozoril, da si ne smemo greti stanovanj z elektriko, ker bomo sicer ostali še brez luči, o cenah pa raje ne govorimo. S plinom je tudi bolj slabo, tisti, ki se grejejo na plin iz Sovjetske zveze, pa morajo imeti predvsem globoke in polne žepce. V »tolazbo« vsem tem le to, da šiškarji nosimo na svojih plečih celoten uvoz sovjetskega plina za celo Slovenijo in je tako naša zunanjetrgovinska bilanca negativna. Ob takih težavah je še najboljše z drvmi, a kaj, ko so ta v gozdu, res pa je menda tudi to, da jih na Kurivprodaji dobite od vseh kuriv najhitreje.

Pa kaj bi modrovali. V naši tokratni anketi smo povprašali štiri občane, kako se oni letos grejejo in kako draga je njihova toplota.

ALOJZ TOČAJ, upokojenec: »Grejemo se s centralno kurjavo. V enosobnem stanovanju imam tri radiatorje in mesečno plačujem 360 dinarjev za ogrevanje. V stanovanju je zmeraj dovolj toplo, tako da sem z ogrevanjem kar zadovoljen, saj tudi cena ni pretirana.«

MATEJ MULEJ, komercialist: »V naši individualni stanovanjski hiši, kjer pa sem jaz le podnajemnik, gospodar pa je žena, se grejemo z različnimi gorivi: kurilnim oljem, elektriko in premogom. Za porabljeno električno energijo mesečno plačamo 2.000 dinarjev. Z oljem se grejemo bolj malo, ker ga ni, premoga pa porabimo od dve do tri tone na sezono. Z ozirom na dohodke so cene pošteno zbežljale in mislim, da se je naša administracija zgubila, saj je vse dražje kot v tujini. Ob tem pa so še dohodki zelo nerazmerno porazdeljeni.«

ANTONELA ROSU, študentka: »Stanujem v oskrbniški hiši, za dravstvene delavce in v oskrbniško je vračunano tudi ogrevanje s centralno kurjavo. Celotna oskrbnina v domu mesečno je 1.140 dinarjev, v sobi pa je dovolj toplo.«

DAVID ZUPAN, sekretar SITKS Šiška: »Grejemo se s centralno kurjavo na sovjetski plin in vsak mesec me to za dvosobno stanovanje stane 2.000 dinarjev — skozi vse leto seveda. Vsekakor je to kar zasoljena številka, še posebej zato, ker je v stanovanju bolj mlačno kot toplo, saj imam stanovanje ogrevano le na 16 do 18 stopinj Celzija. Na zadnjem sestanku aktiva ZK v Krajevni skupnosti Koseze smo se pogovarjali prav o ceni ogrevanja in menili, da je nevarno, da so cene ogrevanja na plin oziroma s toplo vodo iz toplotne tako različne, vzrok pa je v tem, ker se dve temeljni organizaciji združenega dela IPK ne moreta dogovoriti o enotnih cenah.«

Sindikati v krajevni skupnosti

Preudarno v novo srednjeročno obdobje

(vb) V sklepkih 9. kongresa Zveze sindikatov Slovenije, kakor tudi v programskih dokumentih Zveze sindikatov, Zveze komunistov in SZDL je poudarjena vloga sindikata v krajevnih skupnostih, še predvsem v tistih, kjer obstaja večje število organizacij združenega dela in je povezovanje krajevne samouprave z združenim delom še prešibko.

Najustreznejša oblika povezovanja delavcev v združenem delu in občanov v krajevni samoupravi je prek delegatov OO ZSS in krajanov v posebni obliki organiziranosti zveze sindikatov v krajevni skupnosti tj. koordinacijskem odboru sindikata v KS, v katerem so tudi delegati krajevne organizacije SZDL. V tem primeru koordinacijski odbor sindikata ni vzporednica KK SZDL ali njeno telo, niti ni organ občinskega sveta zveze sindikatov, je le način organiziranja sindikata v KS za usklajevanje in reševanje interesov občanov v tej KS ter za spodbujanje tesnejšega sodelovanja med organi krajevne samouprave ter združenim delom v krajevni skupnosti.

Ceprav v občini Ljubljana-Siška že deluje nekaj takih oblik organiziranja sindikata v krajevnih skupnostih, poteka na ravni OS ZSS Ljubljana-Siška intenzivna akcija za ustanavljanje novih koordinacijskih odborov sindikata v krajevnih skupnostih.

Januarja so bili ustanovljeni koordinacijski odbori v KS Dravljje, kjer deluje 28 OZD (kompleks Iskra, Unitas, Kompas, Avtotehna, Delikatesa, Tiskarna Slovenija itd.), nova osnovna šola, nov vrtec, koordinacijski odbor v KS Dolomitski odred (Dekorativna, TOZD iz DO PAP itd.), koordinacijski odbor v KS Milan Majcen (Pivovarna Union, SOZD Slovin, Alko itd.), medtem ko priprave za ustanovitev odbora v KS Šentvid še potekajo.

Priprave za ustanavljanje KO sindikata so zajemale tudi razgovore s predstavniki družbenopolitičnih organizacij iz združenega dela in krajevne samouprave. V teh razgovorih so razčistili tudi nekatere nejasnosti glede osnovnih nalog zveze sindikatov v KS oziroma glede organiziranosti in metod dela v povezavi s krajevno samoupravo in organi KK SZDL.

Ni namreč splošnih pravil organizacijskih metod, ki bi jamčila aktivnejšo vlogo delavcev iz združenega dela v samoupravnem življenju krajevne skupnosti.

Kot že prej omenjeno, deluje v občini Ljubljana-Siška že dalj časa nekaj teh oblik organiziranja sindikata v KS in to v KS Litostroj, Hinko Smrekar, Preska in v KS Medvode. Prav slednji odbor je še zlasti aktiven in nobena akcija, ki zadeva sindikalno delo oziroma delavca iz združenega dela v KS Medvode, ne gre mimo njega.

Največja spodbuda za aktivnost delavcev in občanov pa bi bila predvsem učinkovito delovanje organov KS pri reševanju njihovih potreb in interesov.

Zato je zmotno prepričanje, da bo le ustanavljanje novih organov zveze sindikatov oziroma sindikalnih teles v krajevnih skupnostih rešilo bistvena vprašanja razvijanja družbeno-ekonomskih odnosov v krajevni skupnosti. Jasno je, da stopnja razvitosti samoupravnih odnosov ter uresničevanje načrtov KS nista toliko odvisna od števila OZD v KS, temveč predvsem od pripravljenosti občanov za delo tako v organih KS kot v vseh akcijah, ki jih krajevna samouprava načrtuje.

V kratkem bo prišlo na ravni OS ZSS Ljubljana-Siška do ponovnega srečanja in izmenjave mnenj in izkušenj vseh predstavnikov koordinacijskih odborov iz krajevnih skupnosti, zato bomo o rezultatih delovanja še poročali.